

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۱/۰۲

شهبور سنکروال

د امان الله خان بنېگني او تېر وتني د امان الله خان د واک او خواک لومړنی هڅي ۲ برخه

امير لړه موده وروسته عنایت الله خان پرېښود خو نصرالله خان په بندکي پاتي شو. امان الله خان ددې لپاره چې نصرالله خان خلکوته ديوه گنهار په توگه ور وه پېژني د نایب السلطنه له بند نه دوه میاشتي تېرې وې چې په ارگ کې د سردارانو په وړاندې د امير دوژلو مسله را پورته کړه. د حبيب الله خان د شهادت په تړاو د تورنو کسانو په لړکي سردار نصرالله خان، عبدالاحدخان او د امير ددربار پوځي مشر علي رضا خان لمړی گنهاران وبلل شول. «د امير تره امين الله خان و درېد چې يو ورور مې نورو وواژه او دا مور ووزنو...؟ په پای کې نایب السلطنه په بند کې پاتي شو، عبدالاحد خان تبعید شو او بي گناه علی رضاخان په په دار وه خړول شو[1].

ميرزا محمد حسين خان د ارگ په يوه ونه کې خورند، وليدل سو، ولي دخلکو ترمنځ انگېرنې داسې وې چې امير حبيب الله د شجاع الدوله خان له خوا وژل شوی دی.

حال داچې دی دکورنيو چارو وزير وټاکل شو، محمد نادرخان ورسره ۲۱ تنه نور له بنده ازاد شول او نایب السلطنه لږ موده وروسته ومړ.

د مخه مو وويل چې شجاع الدوله خان د امير نصرالله خان له خوا کابل ته واستول شو او د فیرورۍ په ۲۳ درويشتمې نېټې يې امان الله خان دامير له مرگه خبرکړ.

امان الله خان د يوې ناستې په ترڅ کې د امير نصرالله خان ليک غونډې ته وه لوست چې امير د يو ناپېژنده سړي لخوا وژل شو او نایب السلطنه (نصرالله خان) په پاچاهۍ وټاکل شو... عين الدوله (امان الله خان) بايد خپل بيعت ليک جلال اباد ته واستوي... ډېر گډونوال په سرکي اعتمادالدوله عبدالقدوس خان په دې اند ول چې امان خان بايد بيعت وکړي...

محمودطرزي څه ونه ويل ولي نایب سالارصالح محمد خان امان الله خان ته بيعت وکړ.

نوی امير دخپل واک او خواک د پياوړتيا لپاره په درې ټکو ټينگار وکړ: نایب السلطنه يې د پلار په وژلو تورن کړ د سرتېرو تنخوايي زياته کړه او خلکو ته يې د بشپړې خپلواکۍ ډاډ ورکړ.

بيانو امان الله خان دمارچ په دريمه(۳) د پلار دوژني او دخپلې واکمنۍ په تړاو د هند وایسرای لارډچلمسفورډ ته ليک و استوه او داپرېل په ديارلسمه (۱۳) نېټه يې په يوه لويه غونډه کې د بشپړې خپلواکۍ اعلان په دغو ټکو وکړ... ما خان او هېواد ازاد کړ، له دې وروسته به افغانستان هغسي خپلواک وي لکه د نړۍ نور هېوادونه..

هېڅ بهرنی هېواد به پرېښودل شي چې د افغانستان په کورنيو او بهرنيو چارو کې لاس وهنه وکړي.

د پاڼو شميره: له 1 تر 7

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليولو مخکې په خبر و لولئ

که چا داسې وکړل زه به یې په دغې توري مری پری کړم.

د «لودویگ ادمک» د څرگندونوله مخې (دشلمې پېړۍ تر نیمایي پوري د افغانستان باندنۍ اړیکې) د امیر له اورېدې وینا وروسته برتانوي استازي حافظ سيف الله خان ته مخ وړ وراوه او په نرمه یې ورته وویل:

سفیره ته پوه شوي چې ماڅه وویل؟

هغه ځواب ورکړ، چې «هو» زه پوه شوم. وروسته نوموړي خپل حکومت ته په ټینګار سره وویل چې امیر ده ته مخ وراواوه چې خپل حکومت ته خبر ورکړي [2].

لارډچلپمسفورد د تېر په څېر فکر نشو کولای، یانې کله چې امیر عبدالرحمن ومړ لارډکرزن وپتيله چې له امیرحبيب الله خان نه نور امتیازات ترلاسه کړي نو د ۱۹۰۵ کال موافقه لیک یې اړین ځکه وباله چې د امیر عبدالرحمن خان موافقه لیک شخصي بڼه لري او د هغه له مړینې وروسته ترون هم له منځه لاړ.

ولی د اعليحضرت امان الله خان د پاچاهۍ پېښې هفسي نه وي نو ځکه یې د افغانستان د خپلواکۍ په تړاو په پرېکنده ډول څه ونه ویل یوازي د امیرحبيب الله خان په مړینه یې خواشیني وښوده.

«دامیر امان الله د لیک په ځواب کې د اپرېل په ۱۵ (۱۹۱۹زکال) نېټه یوازي د امیر د شهادت یادونه شوي وه، له خوا خوږۍ پرته پکې د کوم نوي هوډ یادونه راغلي نه وه [3].

امان الله خان چې پوښو انگریزان نه غواړي د افغانستان خپلواکي ومني نو بیا نه یوازي په افغانستان کې د ننه اولس خپلواکۍ ته هڅوي بلکې د هند په نیمه وچه کې هم هندوان، سکان او مسلمانان د انګرېزانو په وړاندې پاڅون ته را وبلل.

هغسې خو د برتانوي هند چارواکو د هند دازادۍ بښونکو غورځنګونو د خپلواکۍ لپاره د رولټ (Rowlett) په نوم د جزا قانون هم را ایستلی و.

په ۱۹۱۹ کال د اپرېل په میاشت کې د «امرتسر» پېښه هم را منځته شوي وه چې ۳۷۹ تنه پکې وژل شوي وه او سل تنه پکې سخت ټپیان ول (که څه هم یو شمېر لیکوال د زخمیانو او مړو شمېر ۱۵۰۰ تنه بښي).

دا هغه پېښه وه چې جنرال «ریګینالډ» له دندې گوښه او «ګانډي» ته یې دا بري په برخه کړ چې په پای کې د برتانوي هند د ماتې لامل شو.

د عثمانی ترکی تجزیه له ترکی نه د مصطفی کمال دفاع، په منځنۍ اسیا کې د بلشویکانو بری او د امان الله خان پاڅون انګرېزان و لرزول.

امان الله د هېواد په قبایلي سیمو کې د جهاد غږ پورته کړ په کابل، جلال اباد او د هېواد په نورو سیمو کې یو ډبل پسې جرګې جوړې شوې. د ډېورنډ د کرښې دواړو غواړو ته پرتو خلکو پاڅون وکړ. آن دا چې د انګرېزانو قومي ملېشاوو هم دندې پرېښودې.

د هند وپسرای د هند په ګډون د سیمو د ټولو پېښو د حل کلۍ دا وګڼله چې باید جلال اباد ونیول شي د برتانیې مرکزي حکومت د برتانوي هند د وایسرای وړاندیز سم ونه باله او ورته یې وویل:

تاریخ ښودلې ده چې د افغانستان له پوځ نه د افغانستان ولس او قومونه د بهرنیو د برید په وړاندې ډېر پیاوړي دي.

مور باید د تاریخ درسونه هېر نه کړو.

پاچا امان الله لومړی حکومت جوړ کړ او عبدالقدوس خان يې صدر اعظم او محمود طرزی يې د بهرنیو چارو وزیر وټاکل.

بیا يې بخاراته خپل استازی په گوته کړ او له شوروي سره يې اړیکې ټینګې کړې. شورويانو ته هم د افغانستان خپلواکي د برتانويانو په وړاندې یو ستر بری وو. نو ځکه يې د یوې اعلاميې يې په ترڅ کې د مارچ په ۲۷ مې نېټې په (۱۹۱۹ ز کال) د افغانستان خپلواکي په رسمیت وپېژندله.

په داسې حال کې چې له یوې خوا شوروي مشر (لینن) محمد ولي خان درواز د مې په ۲۷ مې (۱۹۱۹) نېټه د افغانستان د استازي په توګه مني او له بلې خوا په همدې نېټه (۲۷ مې) د لوی افغانستان ولس پکتیا ته څېرمه، قبایلي مشران د انگلیس پوځي کلاګانې له منځه وړي او دافغانستان بیرغ پورته کوي.

دا هغه مهال دی چې امان الله خان له دې نېټې نه دمخه یانې د مې په میاشت کې د هېواد دريو خوا ووته پوځونه لېبرلي ول.

یانې خيبر ته سپه سالار صالح محمد خان، کندهار ته عبدالقدوس خان او خوست ته محمد نادر خان استول شوي ول. د ډېورنډ د موافقه لیک نه وروسته دواړو غاړو ته پرتو اولسونو د انگلیس په وړاندې ټوپک له غاړو نه وه ښکته کړي. . . ولي د امان الله خان په راتلو د برتانوي هند د ځواکونو په وړاندې جګړه بیز مورچل لا تود شو.

له صالح محمد خان نه د مخه په پام کې ول، چې د مې په ۸ نېټه په پېښور کې د افغانستان پوستي دفتر په نوبت د هغې سیمې جنګیالي پاڅون ته را وېولي چې د انګرېزانو د پوځ مخ هغه لورته واړوي.

د پوستي امر غلام حیدرخان او په پېښور کې افغان وکیل عبدالرحمن لا دمخه امان الله خان ته داډ ورکړی وه چې د افغانستان د خپلواکۍ په تړاو به د هند په نیمه وچه کې هم پاڅونونه له سره ورغول شي.

وروسته ښکاره شوه چې عبدالرحمن خان په هند کې و ټاکل شو. نو د پېښور کمشنر روزکیپل rooz Keppel ترې و پوښتل کوم امیر هلته په دنده ګمارلي يې؟

صالح محمد خان له ټاکلي وخت نه دمخه د مې په څلورمه (۴) نېټه په خيبر کې جګړه پیل کړه په لنډې کوتل کې يې ماته وه خوره.

سرفریز تنلر کنبلي دي (۱۹۶ مخ) چې برتانوي پوځ د پېښور ښار کلابند کړ او په خلکو يې د څښلو اوبه بندې کړې.

همدا لامل وه چې د پېښور پاڅون شنډ کړی شو، غلام حیدر خان او دهغه هندي ملګري لکه عبدالجليل او گوش ملاپ سنگ بنديان شول.

حاجي عبد الرزاق چې لومړی د سردار نصرالله خان له ډېرو نژدې پلويانو څخه وه، دده د ملا تر په تړاو يې د مومندو په سیمه کې فعالیت کاوه، د ترنگزو حاجي صاحب په ګډون يې له ډيرو سیميزو مشرانو سره ليدلي ول.

کله چې د امان الله خان فرمان يې تر ګوتو کړ چې دازادو قبایلو په سیمه کې په دنده ګمارل شوی يې، که څه هم ده له سلا او مشورې نه وروسته خپل زوی حافظ عبد الرب او یو هندي مجاهد محمد بشير لا دمخه د عليحضرت امان الله خان دربارته چې خپل بیعت لیک يې هم ورکړی وه استولي ول.

عبدالرزاق اندر صالح محمد خان ته لیکلي ول چې ما په ازادو قبایو کې ولس وسلوال پاڅون ته هڅولي دي پام کوه چې جګړه له وخته مخکې پیل نه کړي.

ولي هغه د همدې تېرو تنې له مخې جګړه پیل کړه او ماته يې و خوره، د غبار په اند حال داچې «د څلورو سوو افغان سرتېرو مړي د جګړې په ډګر کې پاتې ول، صالح محمد خان چې یوازې ګوته يې زخمي شوي وه د خپل یاور محمد گل خان مومند سره په داسې حال کې چې سرتېرو ته يې دشا تګ امر ورکړ د جګړې ډګر پرېښود. [4] خو د انګریزانو پر وړاندې جګړه پایته ونه رسیده. دانګرېزانو پر وړاندې د افغان ولس جګړې لا دوام درلود .

د محمد عمرخان اږيډي ولسي لښکر د ملا عبدالرزاق اندر هاند ې هڅې ان تر دې چې نوموړي امان الله خان ته وکښل:

داچې صالح محمد خان له ناپوهۍ دا کار وکړ که له غدارۍ؟ خو زه په خپلې دويمې خبرې ټينگار کوم.

عليحضرت امان الله خان غوښتل چې نوموړی اعدام کړي خو يوازي په بند محکوم شو او بس.

ولي دافغان ځواکونو کنډکمر محمد صديق خان بياهم په کمکي خيبرکي برتانوي ځواکونو ته درنه مرگ ژوبله واړوله.

د ننګرهار، لغمان، نورستان او کنړ ولسي مشرانو پخپل ولسي لښکر له يوې خوا وسلوال بريدونه پيل کړل او له بلې خوا يې د خلکو په منځ کې د جهاد تبليغ کاوه.

د جنرال محمد عمرخان ناصري (سورجرنيل) او کند کشر محمد اکليل خان بدخشانۍ د «باسول» په سيمه کې په داسې حال کې چې غلام نبي خان څرخي هم له کابل نه ننګرهار ته رسېدلی وه، د انګرېزانو د پرمختګ مخه ونيوله.

انګرېزانو په دې هيله چې جلال اباد لاندي کړي د سور جرنيل محمد عمرخان ناصري او محمد اکليل خان د ځواکونو سره مخ شول. برتانوي ځواکونو نه يوازي پرمختګ ونه کړ بلکې په دفاعي حالت کې هم له ډېرې وېرې سره لاس او گربوان ول.

د لغمان، کنړ، نورستان او ننګرهار ولسي لښکر چې شمېر يې زرگونو کسانو ته رسېده په دې هيله چې په ډکه او خيبر وسلوال بريدونه وکړي، دا ځکه چې لا دمخه د لنډې کوتل او تورخم په شاوخوا سيمو کې شينواري زر شاه د انګرېزانو مور چلې تر بريدونو لاندي نيولي وي.

برتانوي ځواکونو چې د افغانانو ولسي بهير وليد چې له چترال نه را واخله تر بولانه پورې ټول ولس دانګرېزانو په وړاندي پاڅېدلی دی نو د انگلستان او افغانستان تر منځ د متارکې خبرې پيل شوې.

اعتماد الدوله عبدالقدوس خان له کابل نه کندهار ته په لاره وه چې برتانوي ځواکونو د چمن له خوا په سپين بولدک بريد وکړ.

برتانوي نظامي کار پوهانو داسې انګېرله چې پوځونه به يې د خيبر له لارې جلال اباد او دکندهار له لارې په کابل وسلوال بريدونه کوي.

همدا لامل وه چې انګرېزانو خپل ځواکونه سپين بولدک ته ورسول او جنرال (ويشير) Wapshare دېته اړ شو چې په کابل باندي د بريد لپاره يو شمېر وسلوال ځواکونه مرستې ته را وبولي.

دغه مهال د افغان ځواکونو شمېر د تورن محمد يوسف تر قوماندې لاندي درې سوه (۳۰۰) تنوته رسېده چې په ډېرې مېړانې يې د سپين بولدک له کلانه ساتنه کوله. جنرال هارډي دکلا دېوال چپه کړ چې په پای کې ډېر شمېر د برتانوي ځواکونو لخوا ووژل شول.

يو شمير چې د محمد يوسف په گډون ټيټيان ول، د انګرېزانو په ولکه کې پرېوتل.

عبدالقدوس خان لومړی خوشدل خان چې د کندهار والي وه ونيوه بيا يې سپين کفن واغوست او په ولس يې غږ وکړ.

د کندهار د ځواکونو مشر ډگرمن غلام نبي خان ناصري چې دخپل تر بور په څېر سور کرنېل ناصري چې په ننګرهار کې فعال وو، دارنگه ده هم ځواکونه چمتو کړي ول چې سپين بولدک ته ځان ورسوي، ولي دوالي لخوا يې مخه وه نيول شوه.

دا ځل د اعتماد الدوله په ملګرتيا د سفر بری اعلان وکړ او له قومي مشرانو سره مخ په سپين بولدک رهي شول. پدغه وخت کې د جمعي دلمانځه پر مهال يو تن په جومات کې وويل چې يو سوني هلک يې په خوب کې ليدلی دی چې د قزلباش نور محمد شاه په (غوه جل) کې بنځ شوي دي.

دا دی لپاره چې افغان جنگياليې بېرته راستانه شي. د دې پېښې له بابت په کندهار کې يوه لويه غميزه او ستونزه په سيمه کې منځته راغله خو ډېر ژر په ډېرې اوښيارۍ پایته ورسېده.

عبدالقدوس خان د ولسي ملاتړ په مټ مخ په سپين بولدک وخوځېد او په پای کې انګرېزان يې په شا وتمبول.

امان الله خان غوښتل چې خپل ماما خوشدل خان په دار وځړوي خو د مور په سپارښتنه يې هغه و باښه.

د پکتيا جبهې قوماندان سپه سالار محمد نادرخان وه چې له خپلو ورونو (شاولی خان او شامحمدخان) سر بېره گن شمېر قومي مشران او نامتو روحانيون (شمس المشايخ او نور المشايخ) هم ور سره مل ول ، مخ په پکتيا رهي شول ځواکونو لومړۍ شپه د اپرېل (۲۱) [5] په چار اسباب کې وکړه او د اپرېل په (۲۴) گردېز ته ورسېدل.

سپه سالار د نورو جبهو په پرتله ډېر پوځي او قومي ملاتړ او امکانات خپل کړي ول ان داچې ډله ييزې رسنۍ او د عکاسۍ کمري او خپرونې هم په واک کې وې، چې وخت په وخت به يې دده د بري خبرونه په (امان افغان) کې خپرول.

محمدنادرخان د (۲۰) شلو ورځو په شاوخوا کې يانې د مې تر ۱۴ نېټې د گردېز په بالا حصار کې د جگړيز پلان د جوړېدو په پلمه پاتې شو.

د خپلواکۍ د جگړې د پيل نه لا دمخه ډگروال مبارکشا خان او ډگروال محمد علم خان تر قوماندانۍ لاندې په خوست او علی خېلو کې د سپکې او درندې وسلې په لرلو سره پوځي ځواکونه ځای پرځای کړي ول.

خو کله چې نادرخان د مې په ديارلسمې (۱۳) نېټې پوځي ځواکونه په دريو برخو ووېشل نو بيا يې سردار شامحمدخان دېته وگماره چې له يو شمېر پوځونو، قومي مشرانو او عالمانو سره (پيوار) ته لاړ شي.

سردار شاه ولي خان يې له نور المشايخ او يو شمير نورو سره و (اورگون) لورته واستول، او په خپله سپه سالار محمد نادرخان د خوست او تل جبهه تر خپلې ولکې لاندې وه نيوه.

ولي له دېنه دمخه «کله چې جنگ په رسمي بڼه پيل شي» د مسيدو جنگياليو لا دمخه د «سروکي» په جنگي قشلي بريد کړی وه او له انګرېزانو نه يې ډېر څه د غنيمت په توګه لاندې کړی ول.

د تنيو جنگياليو هم د انګرېزانو تلگرافي ليکې پرې کړې وې. ددې سيمې وګړو دپيوار، علی خيل، توچي او کرمي پورې پرمختګ کړی وه.

سپه سالار د خوست په لور متون ته لاړ او بيا يې د جگړې ليکې ووېشلې او هر چاته يې جگړه ييز لوري په ګوته کړل [6].

مور د مخه وويل چې د محمد نادرخان سره د رسانيو يو شمېر استازي ملګري ول. په دغه لړ کې يو هم ظفر حسن ايک چې يو هندوستانی وه مل وه.

کله چې سپه سالار د مې ۱۴ مه خوست پلازميني متون ته په لاره وه، ظفر حسن خاطراتو کې کښلي دي چې نادرخان په دې هيله چې په خوست کې ځينې توکي د جگړې لپاره تهيه کړي لس (۱۰) ورځې بايد دلته پاتې شي.

دی وړاندې کاري :

«مور په متون کې وو چې خبر مو تر لاسه کړ چې وزير واومسيدو په «وانه» بريد کړيدی.»

هغه شمېر ملېشايې ځواکونه چې د انگرېزانو په چوپړ کې ول يا خو کوروته تللي دي او يا گڼ شمېر يې سردار شاولي خان ته اوښتي دي. او خپلې وسلې يې هم تسليم کړې دي [7].

د «وانې» په تړاو سردار شاولي خان هم د مې په ۲۳ نېټې سپه سالار محمد نادرخان ته د يوه ليک په ترڅ کې کښلي دي چې د وزيرستان جنگياليو د «وانې» چوڼۍ کلابنده کړېده.

همدا راز د منگلو جنگياليو هم پرته له اجازې نه په (ټل) بريد وکړ او د(ټل) اوسېدونکو ددوي له بريد نه خپل ملاتړ څرگند کړ.

عبدالصمد غوث انگرېري چې: جنرال نادرخان د خوست له متون نه د وزيرستان په لور وخوځېد او د ټل په کلا يې بريد وکړ [8].

جنرال محمد نادرخان په ناڅاپي توگه د مې په ۲۶ نېټه د لس (۱۰) زره ولسي لښکر او درې (۳) زره پوځي ځواکونو سره د ټل په پوځي کلا بريد وکړ. په داسې حال کې چې هوايي بريدونه هم روان ول افغانانو د ټل کلا ونيوله او د کلا پر برج يې د افغانستان بيرغ و خراوه.

متارکه ولي وسوه ؟

دا چې متارکه ولي وشوه او د چا په وړانديز وشوه؟ په دې تړاو بېلا بېلو څرگندونو ته تم کېږو:

۱ - د ټل، وانې، پيوار او وزيرستان په سيمه کې ولسي لښکر او افغان پوځي ځواکونه يو د بل پسې بري ته رسېدلي ول او ان تر دې چې متارکه هم اعلان شوه، يو شمېر جنگياليو خپلې مور چلې پرېښودې.

ملي مجاهدينو له يادو سيمو سربېره تر بنو او ميرام شاه پورې د انگرېزانو اړيکې له سيمې سره پرېکړې وې.

نه يوازې په منځنۍ جبهه کې ولسي پاڅون په ډېر شور او زور د الله اکبر په نارو د خپلواکۍ چېغې وهلي بلکې له چترال نه راوا خله تر خيبر، پکتيا او ان تر کندهار (سپين بولدک) پورې د خلکو وېني په جوش راغلي وې. « دېوډلاين » ليکلي چې برتانويان دومره ستړي شوي و چې زرگونه سرتيري د خيبر له درې بېرته راوگرزېدل ان داچې سرتيرو لاريون وکړ، خو رسنيو يې له خپرولو ډډه وکړه. برېتانيا ددې لپاره بمباري وکړه چې کابل ووېروي، هند لي بېچ کابل بمبار کړ.

په چترال کې سيمه ييز واکمن «مهتر» عبدالرحمن خان [9] د عبدالملک خان جلاله پلار د امان الملک جلاله نيکه هم د خپلواکۍ په نوم پاڅون وکړ. «د انگرېزان لپاره مهمه داوه چې يو شمېر هغه قبایلي ځواکونه چې ددوی په ملېشاو کې شامل ول د دوی له امر نه سرغړونه وکړه» [10] مير زمان خان کنړی يو بل نامتو جنگيالی و چې د مې په ۸ نېټه يې له اسمار نه د بريکوټ پر لور له خپلو مېرنيو سره حرکت وکړ.

همدا راز جنرال عبدالوکيل خان د جون په ۲۳ نېټه د ولسي لښکر ددفاع په خاطر مخ په چترال روان شو.

د يادو بريو پر بنسټ ويلی شو چې د متارکې عوښتنه د انگرېزانو له خوا شوېده.

۲ - يو شمېر تاريخ پوهان انگرېري چې د متارکې وړانديز د غازي امان الله خان لخوا شوی وه.

ددې لامل دا گڼي چې گڼې دانگرېزان درنې بمبارۍ وې چې د کابل او جلال اباد په ښارونو کې يې وکړې، نو بيا يې ځکه جنرال محمد نادرخان ته د يوه فرمان په ترڅ کې وويل:

«د کابل وکړي د بمبارۍ نه په تنگ راغلي دي او دکابل لور پورې انگرېري چې اوس د جگړې وخت نه وه، ملامتي يې پرما شا امان الله اچوي [11]».

د پاڼو شمېره: له 6 تر 7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې د ليکنيزې بنې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په څير و لولئ

۳- داسې انگېرنې هم شته چې امان الله خان د هېواد له ختيځ (خيبر) او سپين بولدک له جبهو ناهيلي شوی وه، هغه هيله يې هم چې گڼې په هندوستان کې به دانگرېزانو په وړاندې پاڅون کېږي ترسره نشوه.

ځکه يې متارکي ته غاړه کېښوده او په دې يې بسنه وکړه چې انگرېزان بايد د افغانستان خپلواکي په رسميت وپېژني.

۴- په پښتونخوا کې د ډېورنډ د کرښې پورې غاړې ته د ولسونو پاڅون انگرېز دومره گواښلی وه چې اغېزې يې د هند پر نيمه وچه بې اغېزې نه وې. دوی پدې پوهېدلي ول چې که متارکه ونه کړي ښايي نورو اسلامي هېوادونو ته هم د دا ډول جگړو لمنه وغځيږي.

دوی سره دا وېره او اندېښنه هم وه چې دغه پاڅونونه به د پاريس د سولې په پرېکړو هم اغېز وکړي.

همدا لامل وه چې انگرېزانو په هندوستان کې افغان استازی سردار عبدالرحمن خان ډکي ته راوست.

د ده د کورنۍ غړي يې ترې ستانه کړل او بيا يې دغه پيغام ورکړ چې کابل ته لارشي پاچا امان الله خان متارکي ته راوبولي.

«ادمک» هم پدې اند دی چې د برتانوي هند حکومت افغان استازي ته اجازه ورکړه چې کابل ته لارشي پاچا دېته اړ کړي چې د دوښمنۍ نه لاس واخلي.

امان الله خان هم ومنله او اوربند اعلان شو چې بيا په راول پڼدۍ کې خبرې پيل شوي [12].

داچې دمتارکي وړانديز لمړی له کوم لوري شوی دی؟ خو بيا هم متارکه د جون په دريمه (۳) نېټه (۱۹۱۹ ز کال) مينځته راغله چې د راولپڼدۍ تړون ته يې لاره پرانستله.

[1]؛- غبار مير غلام محمد افغانستان در مسير تاريخ ۷۴۵مخ

:- [2] ادمک لودويک د شلمې پېړۍ تر نيمايي... اريزونو ۱۹۷۴ کال ۴۷ مخ

:- [3] د لودويک ادمک هماغه اثر ۴۸مخ

:- [4] غبار مير غلام محمد افغانستان در مسر تاريخ ۷۵۹ مخ

نوټ: پايله دا چې ولس د چگړې په ټولو جبهو کې بری و گاته بلکې حکومت متارکه ومنله او يا يې متارکه و غوښته.

:- [6] همدغه اثر ۷۶۴مخ

:- [7] ايبيک ظفر حسن «خاطرات» ۱۸۸مخ

:- [8] غوث عبدالصمد سقوط افغانستان ۴۳ مخ

:- [9] عبدالملک جلاله پلار د امان الملک جلاله نيکه

[10] : Admes, Afghanistan.p 114-118

:- [11] وکيلي عزيزالدين پوپلزي نگاهي به تاريخ استرداد استقلال افغانستان کابل ۷۹ مخ

:- [12] Admec, Afghaninstan. P.114-148